
Evangelium Ježíše Krista

By David Wilkerson

May 10, 2004 Co je pravé evangelium Ježíše Krista? I největší nevěřící vědí, že Bible obsahuje čtyři evangelizační vyprávění: Matouše, Marka, Lukáše a Jana. Takže, co je podstatou těchto evangelíí anebo „dobrých zpráv“? Když křesťané mluví o evangeliu Ježíše Krista, o čem to mluvíme?

Písmo nám dává několik definic o tom, co je toto evangelium. A my máme používat tyto biblické definice, abychom zjistili, zda pravé evangelium Krista v jeho církvi žije. Posuzujte:

1. Ježíš řekl, že jeho církev je o sebezapření a kříži Pán řekl Petrovi: „Chce-li kdo za mnou přijít, zapíř se sám, a vezmi kříž svůj, a následuj mě“ (Matouš 16:24).

Je samozřejmé, že náležet k Ježíšově církvi znamená mnohem víc než v Nho pouze věřit. Mnozí křesťané dnes pouze „odevzdají hlas pro Ježíše.“ Jejich postoj je: „Hlasoval jsem pro Ježíše. To ze mě činí člena jeho strany.“ Ale jak jednou odevzdají svůj hlas, odejdou a zapomenou všechno o jeho nadvládě v jejich životech.

Ježíš řekl, že náležet k jeho církvi jde mnohem dál. Znamená to zavázat se k Jeho následování. A to zahrnuje život sebezapření a zvednutí kříže. „A kdož nebude kříže svého a nenásleduje mne, není mne hoděn“ (Matouš 10:38).

Náš Pán to objasňuje: „Jestliže jsi v mé církvi, pak buď připraven trpět a být pronásledován pro svou víru ve mě. Buď připraven odepřít si všechnu slávu, přijetí a vyhledávání světských požitků. Lidé tě přibijí na kříž posměchu, na kříž blahosklonnosti, na kříž odcizení. A udělají to proto, že hladověíš a žízníš po mně. Jestliže patříš do mé církve, určitě bude následovat kříž.“

Faktem je, že Kristova církev nebyla nikdy světem schválena nebo přijata. A nikdy nebude. Pokud žiješ pro Ježíše, nemusíš se oddělovat od ostatních společností; udělají to za tebe. Všechno, co musíš udělat, je žít pro Nho. Náhle zjistíš, že tě haní, odmítají, nazývají zlým: „Lidé vás budou nenávidět a ... vyobcují vás, a hanětí budou, a vyvrhou jméno vaše jakožto zlé, pro Syna člověka“ (Lukáš 6:22).

Přesto Ježíš dodává, že tohle je cesta k pravému naplnění: „Nebo kdož by chtěl duši svou zachovati, ztratí ji; kdož by pak ztratil duši svou pro mne, nalezne ji“ (Matouš 16:25). Jinými slovy: „Jediná cesta, jak můžete nalézt smysl života, je prodat všechno pro mě. Potom najdeš pravou radost, pokoj a uspokojení.“ Kristus nám říká: „Moje církev je bez poskvrny a vráska. Takže když přicházíš ke mně, musíš být ochotný složit všechny hříchy. Musíš mi všechno vydat, úplně zemřít sám sobě, všem bezbožným ambicím a egu. Vírou budeš pohřben se mnou. Ale já tě vzkřísím do nového života.“

Pemýšlej o tom, co to znamená být bez poskvrny a vráska. Víme, že skvrna je flek. Ale co vráska? Slyšel jsi už někdy rčení „nová vráska“? (V angličtině ve smyslu „nová šikovní metoda“.) Znamená to přidat novou myšlenku k existující koncepci. Vráska v tomto smyslu se dá použít na ty, kdo se snaží zdokonalit evangelium. To značí snadnou cestu k dosažení nebe, bez plného sebevydání Kristu.

Tohle je druh evangelia, které se dnes káže v mnoha církvích. Kázání jsou směřována jen na uspokojení lidských potřeb. Ale když čtu Ježíšova slova, vidím, že tento druh kázání nefunguje. Nedocílí se pravého účinku evangelia.

Nerozumíte mi špatně: Nejsem proti kázání úcty a síly Božímu lidu. Jako Pánův pastýř jsem povolán činit právě tohle. Ale kdybych kázal jen pro lidské potřeby a ignoroval Kristovo volání,

abychom složili své životy, lidské potřeby by nikdy naplněny nebyly. Ježíšova slova jsou jasná: naše potřeby jsou naplněny, když zemřeme sami sobě a zvedneme jeho kříž.

2. Ježíšova církev je místem, kde hříšníci činí pokání z hříchů ve svém srdci a svými ústy. Ježíš prohlašuje: „Moje církev je místem otevřeného pokání beze studu.“ Opravdu, apoštol Pavel potvrzuje: „Blízko tebe jestiž slovo, v ústech tvých a v srdci tvém. A tož jest slovo to víry, kteréž kážeme, totiž, vyznáš-li ústy svými Pána Ježíše a srdcem svým uvěříš-li, že jej Bůh vzkřísil z mrtvých, spasen budeš.“

„Nebo srdcem se vřítí k spravedlnosti, ale ústy vyznání děje se k spasení. Nebo dí Písmo: Všeliký, kdož vřítí v něj, nebude zahanben“ (Římanům 10:8–11).

Jednoduše řečeno jsme přivedeni ke spasení otevřeným vyznáním našeho pokání. Ježíš oznamuje: „Nepřišel jsem volati spravedlivých, ale hříšných ku pokání“ (Matouš 9:13). A říká, že pokání je způsob, jakým jsme uzdraveni a obnoveni: „Nepotřebuji zdraví lékaře, ale nemocní. Nepřišel jsem volati spravedlivých, ale hříšných ku pokání“ (Lukáš 5:31–32).

Milovaní, tohle je dobrá zpráva. Ježíš nám říká: „V mé církvi je každý uzdraven skrze pokání. Nezáleží na tom, kdo jsi – fyzicky zlomený, duševně nemocný, duchovně mdlý. Každý ke mně musí přijít stejným způsobem. A všichni naleznou uzdravení skrze pokání.“

Ptám se tě: kolik církví stále ještě vydává výzvu pro lidi zasažené v srdci, aby šli dopředu k oltáři a činili pokání? Kolik pastorů přestalo dávat výzvu k tomuto nejdůležitějšímu duchovnímu dílu? A kolik vřících ztratilo veškerý pocit své potřeby vyznávat hříchů?

Takže co je ústředním poselstvím Kristova evangelia? Činí to srozumitelné všude v Matoušovi, Markovi, Lukášovi a Janovi. V těchto čtyřech evangeliích nám říká: „Zde je to, co káži ve své církvi. Toto je mé poselství všem hříšníkům.“

Nejprve ze všeho: „Ježíš přišel... zvěstuje evangelium království Božího, pravě: Že se naplnil čas, a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání, a vřete evangelium“ (Marek 1:14–15). Co bylo prvním Ježíšovým poselstvím? Kázal pokání.

Některým křesťanům to možná zní jako silná řeč. Mohou odpovědět: „Dobře, ale jak silně Ježíš kázal pokání?“ Lukáš na to ve svém evangeliu odpovídá. Ježíš řekl svým posluchačům: „Nebudete-li pokání činiti, všickni též zahynete“ (Lukáš 13:5).

Vítej v církvi zbožného zármutku. Možná si myslíš, že Kristovo evangelium pokání zní jako otrava. Ale Pavel říká něco jiného. Kající srdce přináší pravý život: „Zármutek, kterýž jest podle Boha, ten pokání k spasení přisobí takové, jehož nikdy líto nebude“ (2. Korintským 7:10).

Pokání bylo také jádrem úplného prvního kázání po Kristově vzkříšení. Petr řekl o Letnicích shromážděným zástupcům: „Ježíše toho Nazaretského... vzavše a skrze ruce nešlechetných ukřižovavše, zamordovali jste“ (Skutky 2:22–23).

Když to lidé slyšeli, padli pod mocným usvědčením. Kázané Slovo probodlo jejich srdce, protože Duch svatý přišel se vši svou mocí. A podle Ježíše je právě tohle práce Ducha. Řekl, že Duch svatý přijde, „a obviňovati bude světu z hřichu, a z spravedlnosti, a z soudu“ (Jan 16:8).

Zástupy byly tak zasažené, že se nedokázaly pohnout. Náhle před nimi povstaly skutečné otázky života a smrti. Tak lidé volali na Petra a ptali se, co by měli udělat. „Tedy Petr řekl k nim: Pokání čiňte, a pokřti se jeden každý z vás ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů... Oddělte se od pokolení toho zlého“ (Skutky 2:38,40).

Tato pasáž objasňuje, že pokání je jádrem Ježíšova poselství. Jestliže v poselství není žádné usvícení – není-li tam pravda o hříchu a vině, žádné trápení v srdci – pak v tom Duch svatý prostě není. Jeho přítomnost v takovém kázání jednoduše chybí.

Přemýšlím o všech „usvícení zbavených“ kazatelích, kteří jsou zodpovědní za duše mnoha tisíců křesťanů. Jejich sbory jsou obtíženy hříchem a jejich nepravosti denně znovu křičí Krista. To je absolutní tragedie. Co tito lidé potřebují, je kázání od kazatele, který se jim nebojí říci: „Zhřešili jste proti Kristu.“ Ale děje se pravý opak. Lidé jsou vlastně utvrzováni ve svých hříchích kompromitujícími pastýři.

Ezechiel o takových kazatelích řekl: „Kormoutíte srdce spravedlivého lžmi, ješto jsem já ho nekormoutil, a posilujete rukou bezbožného, aby se neodvrátil od zlé cesty své, obživující jej“ (Ezechiel 13:22). Prorok říká: „Zarmoutili jste spravedlivé svým frivolním kázáním. A zmocnili jste smyslného ještě víc k hříchu, bez pocitu viny. Lhali jste jim o věčném životě. Ne! Vy jste tyto lidi okradli o věčný život. Obrátili jste Boží milost v lascivnost.“

Pavel říká, že den soudu přijde brzy. A pro tuto příčinu máme kázat evangelium s ještě větší usvícením, jak se ten den přibližuje. Máme napomínat a kárat, a činit to v trpělivosti a s láskou. Opravdu, přichází den, kdy bude každý pastýř stát před Pánem a bude se zodpovídat za všechno, co kázal. Zarmoutil spravedlivého? Posilnil ruce hříšného? Nebo přinášel nebojácné usvícující slovo pod svatým pomazáním?

Faktem je, že Petra nezajímalo, jestli se tyto zástupy o Letnicích urazí. Jeho jediným cílem bylo ukázat jim pravdu. A když Duch svatý zjevuje pravdu, tak to usvícuje. Jde hodně do hloubky a vymýtí každou oblast srdce.

Je smutné, že se to v mnoha dnešních církvích neděje. Nejen že Duch svatý není v takových církvích přítomný, on není ani vítán. Naše služba dostává jeden dopis za druhým, který jako ozvěna opakuje ten samý refrén: „Mám soused(ku), které(mu) jsem celé měsíce sváděl. Rozvádí se... má problémy s pitím... má milostnou aféru...“

„Vzal jsem ho tedy do církve. Doufal jsem, že uslyší slovo o svém stavu a o své potřebě Ježíše. Ale můj pastor nikdy nemluví o hříchu. Nikdy tu není slovo, které přináší usvícení, tak aby každý pochopil, že potřebuje Ježíšovu očišťující osvobozující moc. Můj soused proto odešel ještě víc povzbuzený ve svém hříchu.“

To je tragédie! Jak zarmoucený z toho musí být Bůh, že více lidí je utvrzeno ve svých hříchích uvnitř církví než mimo ně.

Jiní píší: „Chodím do církve podbízející se hříšníkům, ale už to dál nesnesu. Každý týden máme odevzdat dotazník, jak se nám líbilo shromáždní. Chtějí vědět: ‚Byla hudba příliš hlasitá? Byly scénky příliš dlouhé? Bylo kázání duchaplné a vtipné?‘ Pastore Davide, chodím do církve, abych našel naději pro své ztracené přibuzné. Ale místo toho se po mně žádá, abych posuzoval zábavu.“

Podle Ježíše nemůže být nikdo osvobozen od hříchu – nikdo nebude nikdy stát před pravdou – bez usvňdčující přítomnosti a moci Ducha svatého.

3. Ježíšova církev je místem, kde můžeš slyšet tvrdé, znepokojující poselství. Uvažuj o této scéně, kdy Ježíš mluvil ke svým následovníkům: „Toto jest ten chléb, kterýž s nebe sestoupil. Ne jako otcové vaši jedli mannu, a zemřeli. Kdož jí chléb tento, živ bude na věky. Toto mluvil Ježíš v škole... Tedy mnozí z učedníků jeho, slyševše to, řekli: Tvrdá jest toto řeč. Kdo ji může slyšeti? Ale věda Ježíš sám v sobě, že by proto reptali učedníci jeho, řekl jim: To vás uráží?“ (Jan 6:58–61).

Všimni si, že tu Kristus mluvil k věřícím. Co tvrdého bylo řečeno, že na to takto reagovali? Bylo to tohle: „Musíte jíst mé tělo a pít mou krev, jinak ve vás nebude žádný život. Mé tělo je pokrm a má krev je nápoj. A věčný život přichází, jen pokud je strávíte.“

Nuže, hříšníkům nakloněné evangelium říká: „Takové věci nemůžeš kázat. Hříšníci by tomu nikdy neporozuměli. Pít krev a jíst tělo? Mysleli by si, že jsme barbaři. Musíme ta slova změnit a učinit je pro ně stravitelnější. Jinak to lidi urazí, zvláště nevěřící.“

V Kristově pravé církvi přijdou útočná slova. Ano, v této církvi uslyšíš poselství dobré zprávy, evangelium o lásce, milosti, milosrdenství a trpělivosti. Ale v Kristově církvi jsou také poselství, která se odváží nic nefašovat. A tato poselství zahrnují kázání o Kristově krvi a jeho kříži.

Ježíš poznal, že tito lidé byli jeho slovy šokováni. Tak se jich v podstatě zeptal: „Urazil jsem vaše city? Jste otráveni z mého povídání o pravdě, obtěžuje vás to?“ Potom konstatuje: „Slova, kteráž já mluvím vám, Duch a život jsou“ (Jan 6:63). Učinil to křesťálově jasně: „Přesně to, co vás urazilo, je to pravé, to přináší život.“ Jak jeho následovníci reagovali? „A z toho mnozí z učedníků jeho odešli zpět, a nechodili s ním více“ (6:66).

Co tu Ježíš o svém evangeliu říká? Jednoduše řečeno tu prohlašuje, že poselství o jeho krvi a jeho kříži je urážlivé. Ale je to jediné evangelium, které vede k věčnému životu. Přesto to někteří nepřijmou. „Ale jsou někteří z vás, ješto nevěří“ (6:64).

Ježíšova slova jsou potvrzována v mnoha dnešních církvích. Je neuvěřitelné, že některé sbory odstranily ze svých chválících shromáždění každou zmínku o Kristově krvi. Pastoři se o ní ve svých kázání nezmiňují. Chvalozpěvy o krvi byly z církve odstraněny. Všechno je to považováno za příliš urážlivé.

Ale Ježíš varuje: „Nezáleží na tom, jak urážlivá se vám má slova zdají. Nemůžete je změnit. Má slova produkují život. A vy je musíte strávit jako jídlo a nápoj, učinit je tou pravou podstatou, tkanivem vaší bytosti. Proto nejste namokko z toho, co jsem řekl. Jestliže odstraníte krev a kříž ze svého kázání, odížete všechny hledající od jediné naděje na věčný život.“

„Poselství o spasení v krvi je možné rozumět jen skrze Ducha. Ale má být kázáno, i kdyby bylo nesrozumitelné. Tak stůjte směle a kaďte mé evangelium bez ohledu na to, jakou reakci vyvoláte. Je to jediné Slovo, které přináší spásu.“

Podobnou scénu vidíme v Matoušovi: „A přišel do vlasti své, učil je v školách jejich... I zhoršili se na němu“ (Matouš 13:54,57). I nejužší kruh Ježíšových učedníků k němu přišel se slovy, že jeho poselství je urážlivé: „Víš-li, že farizeové, slyševše tu řeč, zhoršili se?“ (15:12). V této scéně to nebyli lidé, kdo byli uraženi, ale náboženští vedoucí. Zástupy zřejmě přijaly, co Ježíš řekl. Ale pastoři byli pobouřeni.

Jestliže patříme do Kristovy církve, uslyšíme silné, usvědčující poselství, které urazí naše tělo. Pokud jsi v Ježíšově církvi, potom Duch svatý přinese tvrdá poselství. Proč? Protože Duch v nás křičí proti všemu, o čem přemýšlíme, mluvíme nebo děláme a je to z těla. Ježíš říká: „Z srdce zajisté vycházejí zlá myšlení, vraždy, cizoložstva, smilstva, krádeže, křivá svědectví, rouhání“ (Matouš 15:19).

Znamením každého pravého následovníka Ježíše je však to, že se podvolí každému Kristovu slovu. Takový služebník miluje výtku a domluvu kvůli tomu, jaký důsledek to má v jeho srdci. Vidí zmučenou, kterou to přináší, a on ví, že je to pro něj život.

Někde hluboko dole je tohle dŕvod, proč přichází hříšník do Božího domu. Není to jen proto, aby byl připočten jako číslo do velkého sboru. Je to proto, aby byl Bohem nalezen, protože ve svém srdci ví, že je ztracený. Jeho duše nemá pokoj a prožil už příliš mnoho dlouhých bezesných nocí. Potřebuje odpovědi, pravdu, skutečnou zmučenou, protože tuší, že směřuje do pekla. Nepotřebuje, aby mu vřel nebo služebník řekl, že je v pořádku.

Samozřejmě že když tento hříšník slyší Kristovo evangelium, může ho to pobouřit. Může se naštvat a ztřáka to zvládnout. Ale nikdy nezapomene, co slyšel. A Duch svatý to použije, aby mu zjevil pravdu.

Všichni jsme se naučili, že Kristus je úhelným kamenem své církve. Pavel říká, že tento kámen je kámen úrazu: „Jakož psáno jest: Aj, kladu na Sionu kámen urážky a skálu pohoršení, a každý, kdož uvěří v něj, nebude zahanben“ (Ján 9:33). Petr také nazývá Ježíše kamenem úrazu: „Ten jest učiněn v hlavu úhelní, a kámen úrazu, a skála pohoršení, totiž těm, jenž se urážejí na slovu, nepovolní jsouce“ (1. Petr 2:7–8).

Petr by ti mohl z první ruky vyprávět, co se děje, když se snažíš odstranit poselství kříže. Urazil se, když Ježíš učedníkem předpovídal svou smrt: „I odved ho Petr na stranu, počal mu přimlouvati, řka: Odstup to od tebe, Pane, nestane se tobě toho“ (Matouš 16:22).

Ale Ježíš mu odpověděl těmito bodajícími slovy: „Kterýžto obrátiv se, řekl Petrovi: Jdiž za mnou, satane, ku pohoršení jsi mi; nebo nechápáš těch věcí, kteréž jsou Boží, ale kteréž jsou lidské“ (16:23).

Tady je jasný příklad toho, jak může Satan zasít klam i do zbožného pastýře, který miluje Krista. A můžeš se vsadit, že Petr nikdy na Mistrova slova nezapomněl. Podobně si dnes musí každý služebník a věřící dát bedlivý pozor na Kristovo varování: „Můj kříž a moje krev tě možná uráží. Ale jestliže se stydíš za mé poselství nebo se je snažíš zjemnit, pak můj urážíš. Nereprezentuješ mé Slovo ani mou církev.“

4. Jak myslíš, že Ježíš začne s církví ve tvém městě? První věc, kterou by Kristus udělal, je, že by se vydal na pláchem provázenou cestu tvým městem. Písmo nám říká: „A když se přiblížil, uzev město (Jeruzalém), plakal nad ním, řka: Ó kdybys poznalo i ty, a to aspoň v takový tento den tvůj, které by věci ku pokoji tobě byly; ale skryto jest to nyní od očí tvých“ (Lukáš 19:41–42).

Co způsobilo, že Ježíš plakal? Začalo to srdcervoucím putováním v okolí města. Byl přemožen zármutkem při pohledu na takzvané nábožné lidi, kteří neměli žádný pokoj. Tito lidé odmítli pro výmysly pravdu. A tím následovali mrtvou formu náboženství. Byly to ovce bez pravého pastýře.

Já neodsuzuji žádného služebníka. Ale chci se zeptat každého, kdo čte toto poselství: „Dovedeš si představit, že by tvůj pastor projížděl tvým městem a plakal nad ním?“ Jak odlišný obraz nám Ježíš dává od tolika dnešních pletichářů a plánovačů církevních budov. Tito muži chodí daleko od domu a

dělají mezi lidmi průzkum. Ptají se jich, co chtějí v církvi: „Jak dlouhé by asi mělo být kázání? Patnáct minut? Deset?“

Ježíš byl svědkem takových zvyklostí za jeho dnů. Když vešel do chrámu, viděl stoly penězominců, služebníků, kteří obchodovali s Božími věcmi. Nebyla tam upřímná opravdová modlitba, žádná Boží bázeň. A Kristus nad tím vším plakal: „Ka jim: Psáno jest: Dům můj dům modlitby jest, vy jste jej pak učinili peleší lotrovskou“ (Lukáš 19:46).

Ptám se tě: plakal by Ježíš nad tím, co vidí ve své církvi dnes? Našel by tvého pastora, jak prožívá mučivou bolest nad ztracenými dušemi? Nebo by zjistil, že vydělává na věcech, které jsou v Božích očích svaté? Shledal by Kristus, že se jeho lidé modlí? Nebo by zjistil, že jsou zabraní do svých zaměstnání a programů, zaměřených na jejich vlastní zájmy?

Až jednou Ježíš ukončí svou pláčem provázenou objížďku tvého města, pochválí svůj lid? Nebo přijde s tímto varováním: „Jste slepí k časům. Soud je ve dveřích, ale vy jste víc než kdy jindy podobní svému. Proč se nemodlíte, nežádáte mě o sílu a moudrost k vykupování času?“

Bůh nám pomoz, abychom nikdy nezjemňovali jeho evangelium. Máš-li pastora, který káže pravé evangelium Ježíše Krista, pak na tebe naléhám, abys ho povzbuzoval. A modlil se za něj. Děkuj Bohu, že tvůj pomazaný pastýř nespoleská na osobnosti kazatelů, kteří přivádějí zástupy.

A buď vděčný, že přítomnost Ducha svatého umožňuje činit jeho skutečnou práci uprostřed vás. Jestliže je evangelium Ježíše Krista kázáno s usvědčením, nebe se otevře a záblonové uprchnou.

Copyright/Reproduction Limitations: This data file/publication is the sole property of World Challenge, Inc. It may be printed in its entirety for the reader's personal use or to pass on to family and friends. It may not be altered or edited in any way and all reproductions of this data file/publication must contain this copyright notice. This material is not to be posted or transmitted publicly/electronically on any Web site, Web page or FTP site other than: worldchallenge.org, davidwilkerson.org or tsculpitseries.org

© 2004 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771